

УДК 343.13

*M. Karpenko
D. Goryshniak*

**FEATURES OF THE IMPLEMENTATION
OF CRIMINAL PROCEEDINGS WHICH CONTAIN
THE INFORMATION THAT RELATES
TO THE STATE SECRET**

M.I. Karpenko

*кандидат юридичних наук, доцент,
доцент кафедри кримінального права, кримінології,
цивільного та господарського права
ВНЗ «Національна академія управління»*

Д.Ю. Горишняк

*студент 4-го курсу
ВНЗ «Національна академія управління»*

**ОСОБЛИВОСТІ ЗДІЙСНЕННЯ КРИМІНАЛЬНОГО
ПРОВАДЖЕННЯ, ЯКЕ МІСТИТЬ ВІДОМОСТІ,
ЩО СТАНОВЛЯТЬ ДЕРЖАВНУ ТАЄМНИЦЮ**

Постановка проблеми. Відомо, що успішність виконання державою своїх функцій відповідною мірою залежить від збереження в таємниці певних аспектів своєї економічної, наукової, оборонної та деяких інших видів діяльності. Задля цього вживається ряд правових, організаційних і технічних заходів, спрямованих на засекречування окремої інформації. Однак потреба у використанні відомостей, що становлять державну таємницю, може виникнути під час кримінального провадження. Це нерідко можуть бути операції з носіями секретної інформації, які є речовими доказами, наприклад, у справах про шпигунство, державну зраду або інші злочини у сфері охорони державної таємниці, завуальованими можуть бути відомості про розмір збитків, завданих викраденням або пошкодженням чи знищенням військової техніки тощо. Очевидно, що в умовах загальнодержавного глобального контролю за зберіганням і використанням таємної інформації кримінальне процесуальне законодавство не може не приділяти увагу особливостям ведення кримінального провадження, що

містить державну таємницю. Зокрема, для збереження секретності цих відомостей ч. 1 ст. 517 Кримінального процесуального кодексу України [1] зобов'язує дотримуватися вимог режиму секретності в тому разі, якщо кримінальне провадження містить відомості, що становлять державну таємницю. З іншого боку, кримінальне провадження має здійснюватися на засадах змагальності та забезпечення права на захист, гласності, прозорості та відкритості судового процесу. Для цього учасникам кримінального провадження, насамперед стороні захисту, потрібно надати можливість ознайомитися з усіма матеріалами провадження. Крім того, учасникам, які ознайомлені з усіма матеріалами, набагато простіше зрозуміти логіку суду під час прийняття рішень. Як наслідок, у них буде виникати менше сумнівів у законності прийнятого рішення. Нормативне регулювання державної таємниці в кримінальному провадженні є новелою для національного законодавства, тому доволі суттєво відчувається брак теоретичних напрацювань стосовно проблематики використання державної таємниці в кримінальному провадженні. Зазначене зайвий раз підкреслює актуальність обраної тематики та її безумовне значення.

Аналіз останніх досліджень і публікацій. Питанням здійснення кримінального провадження, яке містить державну таємницю, приділено увагу в працях Ю. П. Аленіна, С. О. Ковальчука, В. І. Сліпченка. Праці вищезазначених науковців створюють достатню базу для дослідження, але вагомий пласт проблемних аспектів здійснення кримінального провадження, що містить державну таємницю, і досі залишаються невіршеними.

Метою статті є аналіз кримінального процесуального законодавства, що регулює особливості здійснення кримінального провадження, в якому містяться матеріали, що становлять державну таємницю.

Основні результати дослідження. У ч. 7 ст. 517 КПК України передбачено, що здійснення кримінального провадження, яке містить державну таємницю, не є підставою для обмеження прав його учасників, крім випадків, передбачених законом та обумовлених необхідністю забезпечення охорони державної таємниці. Правила кримінального провадження, яке містить відомості, що становлять державну таємницю, встановлені у главі 40 КПК України. Загальним правилом використання державної таємниці в кримінальному провадженні є заборона внесення такої інформації до процесуальних рішень (ч. 2 ст. 517 КПК України). У тому разі, якщо для мотивування рішення потрібно зазначити відомості про таємну інформацію, слід зробити без наведення в рішенні змісту цієї інформації.

Визначення державної таємниці наведено в Законі України «Про державну таємницю», ст. 1 якого визначає її як «вид таємної інформації, що охоплює відомості у сфері оборони, економіки, науки і техніки, зовнішніх відносин, державної безпеки та охорони правопорядку, розголошення яких може завдати шкоди національній безпеці України та які визнані у порядку, встановленому цим Законом, державною таємницею і підлягають, насамперед охороні державою» [2]. Вичерпний перелік відомостей, які станом на певний момент часу визнаються в Україні державною таємницею, міститься у Звіті відомостей, що становлять державну таємницю, затвердженому наказом Служби без-

пеки України від 12 серпня 2005 року № 440 (з відповідними змінами та доповненнями) [3]. У контексті заборони внесення державної таємниці до процесуальних рішень слід нагадати, що пп. 4.12.4 та 4.12.5 Зводу відомостей, що становлять державну таємницю, відомості про факт або методи проведення негласної слідчої (розшукової) дії, а також відомості, що дають змогу ідентифікувати особу, місце або річ, щодо якої планується проведення такої дії, віднесені до державної таємниці з грифом «таємно», тому клопотання слідчого, прокурора про проведення негласних слідчих (розшукових) дій, а також ухвали слідчого судді про дозвіл на їх проведення містять у собі державну таємницю. Однак після завершення проведення негласних слідчих (розшукових) дій грифи секретності щодо їх проведення підлягають розсекречуванню (п. 5.9 Інструкції про організацію проведення негласних слідчих (розшукових) дій та використання їх результатів у кримінальному провадженні від 16 листопада 2012 року) [4], тому на момент закінчення досудового розслідування ознайомлення відповідних учасників провадження з результатами проведення негласних слідчих (розшукових) дій здійснюється в загальному порядку (без застосування правил глави 40 КПК України).

Матеріали, що становлять державну таємницю, зберігаються разом із матеріалами кримінального провадження. Однак якщо матеріальні носії секретної інформації не долучені до матеріалів досудового розслідування, вони передаються на зберігання до режимно-секретного підрозділу органу досудового розслідування (ч. 6 ст. 517 КПК України). Відповідно до загальних вимог режиму секретності, обов'язковою умовою участі у кримінальному провадженні, що становить державну таємницю, є наявність: допуску до державної таємниці відповідного ступеня секретності; доступу до конкретної секретної інформації та її матеріальних носіїв. Як слушно зазначає С.О. Ковальчук, наявність допуску до державної таємниці є обов'язковою умовою отримання доступу до неї для всіх суб'єктів кримінального провадження, в тому числі й слідчого, прокурора, судді тощо [5, с. 192]. Допуск до державної таємниці оформлюється відповідними підрозділами Служби безпеки України. Право знайомитися із секретною інформацією без оформлення допуску (ч. 3 ст. 517 КПК України) надається тільки підозрюваному та обвинуваченому, однак тільки після роз'яснення їм вимог ст. 28 Закону України «Про державну таємницю» та попередження про кримінальну відповідальність за розголошення відомостей, що становлять державну таємницю.

Щодо доступу до конкретної секретної інформації, то процедура його отримання залежить від процесуального статусу учасника: для осіб, які ведуть кримінальне провадження (слідчого, прокурора, судді), доступ до секретної інформації цього кримінального провадження є невід'ємною частиною посадових повноважень; захиснику, законному представнику підозрюваного, обвинуваченого, потерпілому та його представнику, перекладачу, експерту, спеціалісту, секретарю судового засідання, судовому розпоряднику доступ до секретної інформації, ознайомлення з якою потрібне для здійснення своїх прав і обов'язків, передбачених КПК України, надається рішенням або керівника органу досудового розслідування, або прокурора, або суду. Таке рішення при-

ймається у формі відповідного наказу або письмового розпорядження; для підозрюваного та обвинуваченого КПК України не передбачає спеціальної процедури отримання доступу до конкретної інформації, вони автоматично отримують право доступу в разі надання їм відповідних матеріалів (після роз'яснення обов'язку збереження державної таємниці). Таким учасникам, як потерпілий, його представник, перекладач, експерт, спеціаліст, секретар судового засідання, судовий розпорядник, забороняється робити не тільки копії, але й виписки з матеріалів, які містять державну таємницю. Підозрюваному, обвинуваченому, їх захисникам і законним представникам забороняється робити копії з матеріалів, які містять державну таємницю, але дозволяється робити виписки з них (з метою належної підготовки до захисту). Такі виписки опечатаються особою, якою були зроблені, у вигляді, що унеможливує ознайомлення з їх змістом. Ознайомлення зі змістом виписок будь-кого, крім особи, яка їх зробила, не допускається. Виписки зберігаються з дотриманням вимог режиму секретності в органі досудового розслідування або суді та надаються особі, яка їх склала, на її вимогу: під час досудового розслідування – у приміщенні органу досудового розслідування, під час судового провадження – у приміщенні суду. Вносити виписки за межі зазначених приміщень заборонено. Необхідно погодитися з думкою Ю. П. Аленіна, який указує на необхідність приєднання письмового підтвердження факту доступу й ознайомлення з наданими матеріалами до матеріалів кримінального провадження як підтвердження того, що кожна зі сторін виконала свої обов'язки і не порушила прав учасників кримінального провадження, передбачених КПК України, зокрема права на ознайомлення з матеріалами досудового розслідування, та вимагати відкриття матеріалів [6, с. 239].

Проведення експертизи без надання експерту відомостей, що містять державну таємницю, здійснюється в загальному порядку. Однак у тому разі, якщо в кримінальному провадженні виникає потреба звернутися до експерта для отримання висновку щодо: законності віднесення інформації у сфері оборони, економіки, науки і техніки, зовнішніх відносин, державної безпеки та охорони правопорядку до державної таємниці; зміни ступеня секретності цієї інформації та її розсекречування; підготовки висновку щодо завданої національній безпеці України шкоди у разі розголошення секретної інформації чи втрати матеріальних носіїв такої інформації, така експертиза здійснюється посадовою особою, на яку покладено виконання функцій державного експерта з питань таємниць, відповідно до закону у сфері державної таємниці (ст. 518 КПК України).

Слід зазначити, що відносини у сфері охорони державної таємниці в нашій державі регулюються Конституцією України, законами України «Про інформацію» [22], «Про державну таємницю» [2], міжнародними договорами, згода на обов'язковість яких надана Верховною Радою України та іншими нормативно-правовими актами. З метою охорони державної таємниці у ст. 18 Закону України «Про державну таємницю» впроваджено певні обмеження щодо передачі секретної інформації іншій державі; обмежено доступ до державної таємниці іноземців, осіб без громадянства та іноземних юридичних

осіб. Таким чином, відповідно до ст. 3 Закону України «Про державну таємницю» сфера дії його положень поширюється і на зовнішні відносини України [2]. Однак якщо міжнародним договором встановлено інші правила, ніж ті, що передбачені у відповідному акті законодавства України, то застосовуються правила міжнародного договору (ч. 2 ст. 19 Закону «Про міжнародні договори України») [23]. Надання й отримання міжнародно-правової допомоги може здійснюватися як на договірній, так і на без договірній підставі. Однак, виходячи із змісту стст. 2, 3, 18, 23, 32 Закону України «Про державну таємницю», передача матеріалів, що містять державну таємницю, можлива лише у випадках, передбачених міжнародними договорами й угодами. Зазначена вимога Закону України «Про державну таємницю» дотримана в угодах про співробітництво між МВС України та Республікою Білорусь (ст. 10) [11], Латвійською Республікою (ст. 5) [12], Республікою Польща (ст. 5) [13], Республікою Чехія (ст. 6) [14], Китайською Народною Республікою (ст. 5) [15], де вказується, що сторони забезпечують конфіденційність відомостей, переданих іншою стороною, якщо вони згідно із законодавством цієї Сторони мають таємний (секретний) характер або розголошення їх змісту є небажаним. Ступінь таємності відомостей визначається стороною, яка їх передала. Спеціального застереження щодо забезпечення конфіденційності переданих відомостей не містить спільна заява про співробітництво між МВС України та Баварією [16], а також угода з МВС Австрійської Республіки [17]. Відповідно, при передачі (наданні) вказаних матеріалів неодмінно виникне низка проблем як організаційного, так і правового характеру. Натомість п. 7 ст. 9 Закону «Про державну таємницю» Республіки Латвія [12] вказує на те, що порядок надання відомостей, які містять державну таємницю, визначається Кабінетом Міністрів України, що, на нашу думку, є цілком логічним і виправданим, і, як наслідок, надає можливість по кожному конкретному випадку оперативно приймати рішення.

Зазначений досвід зарубіжних країн доцільно застосувати і у вітчизняному законодавстві, а саме: доповнити ст. 5 Закону України «Про державну таємницю» положенням про те, що «порядок передачі державної таємниці іншій державі в межах співпраці між Україною та іншими державами встановлюється Кабінетом Міністрів України на підставі висновку, затвердженого Службою безпеки України».

Системний аналіз норм Європейської конвенції про взаємну допомогу у кримінальних справах (Страсбург, 1959 р.) [18], Конвенції Організації Об'єднаних Націй проти транснаціональної організованої злочинності (Прийнятої резолюцією 55/25 Генеральної Асамблеї, 2000 р.) [19] та Конвенції про правову допомогу і правові відносини у цивільних, сімейних і кримінальних справах (Мінськ, 1994 р.) [20] засвідчив, що вони теж не визначають порядок надання матеріалів, що становлять державну таємницю. У другому додатковому протоколі до Європейської конвенції про взаємну допомогу у кримінальних справах (Страсбург, 2001 р.) [18] йдеться лише про таємне розслідування (ст. 19), а Конвенція ООН проти транснаціональної організованої злочинності у ст. 12 та ст. 18 визнає недостатньою підставою для відмови у наданні допомоги посилення на необхідність збереження банківської таємниці [19].

Відсутність у багатосторонніх міжнародних договорах чіткої регламентації порядку надання матеріалів, що містять державну таємницю, пояснюється тим, що останні встановлюють одноманітну схему правової допомоги (співробітництва) у відносинах з усіма державами. Зазначений підхід не надає можливості врахувати особливості національного законодавства з дотриманням необхідних гарантій охорони державної таємниці, а вимагає додаткового укладання двосторонніх угод, враховуючи спільні стратегічні, територіальні та геополітичні інтереси держав. У зв'язку з цим саме на двосторонні угоди покладається врегулювання необхідного комплексу питань, пов'язаних з порядком і межами надання правової допомоги компетентними органами.

Висновки. Отже, регулювання здійснення кримінального провадження, що містить державну таємницю, відбувається з одночасним дотриманням двох однаково важливих, хоча й протилежних, інтересів. З одного боку, закон встановлює гарантії збереження державної таємниці, оскільки передбачає доступ до неї тільки тих слідчих, прокурорів, суддів і захисників, які мають допуск до державної таємниці, а отже, і несуть відповідальність за її розголошення. З іншого боку, для таких учасників, як підозрювані, закон передбачає можливість ознайомлення з відомостями, що становлять державну таємницю, і без наявності оформленого допуску до неї. Однак і в цьому випадку передбачено гарантію у вигляді заборони робити копії з даної інформації, а зроблені нотатки мають зберігатися в опечатаному вигляді в органі досудового розслідування і передаватися до суду разом із матеріалами кримінального провадження. Перспективами подальших розвідок є з'ясування питання про можливість доступу до матеріалів негласних слідчих (розшукових) дій до моменту закінчення досудового розслідування і порядок розсекречування відповідних матеріальних носіїв інформації.

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ

1. Кримінальний процесуальний кодекс України : Закон України № 1019-VIII від 18.02.2016, ВВР, 2016, № 11, ст. 127 // Відомості Верховної Ради України. – 2013. – № 9–10, 11–12, 13. – Ст. 88.

2. Про державну таємницю : Закон України від 21 січня 1994 року № 3855-XII [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://zakon.rada.gov.ua/laws/show/3855-12>. – Редакція від 19.04.2014.

3. Звід відомостей, що становлять державну таємницю : затв. наказом Служби безпеки України від 12 серпня 2005 року № 440 [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://zakon.rada.gov.ua/laws/show/z0902-05>. – Редакція від 08.04.2014.

4. Інструкція про організацію проведення негласних слідчих (розшукових) дій та використання їх результатів у кримінальному провадженні : затв. наказом Генеральної прокуратури України, МВС України, Служби безпеки України, Адміністрації Держ. прикордон. служби України, М-ва фінансів України, М-ва юстиції України від 16 листопада 2012 року № 114/1042/516/1199/936/1687/5 [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://zakon.rada.gov.ua/laws/show/v0114900-12>.

5. Ковальчук С.О. Процесуальний порядок відкриття матеріалів кримінального провадження / С.О. Ковальчук // Юридичний часопис Національної академії внутрішніх справ. – 2013. – № 2. – С. 190–195.

6. Аленін Ю.П. Особливості відкриття матеріалів іншої стороні за новим КПК України / Ю.П. Аленін // Актуальні проблеми кримінального права, процесу та криміналістики : матеріали IV Міжнар. наук.-практ. конф., присвяч. 95-річчю з дня народження проф. М.В. Салтевського (Одеса, 2 листоп. 2012 р.). – Одеса : Фенікс, 2012. – С. 237–240.

7. Інформаційне законодавство: Збірник законодавчих актів: У 6 т. / За заг. ред. Ю.С. Шемшученка, І.С. Чижа. – К., 2005.

8. Гусласький В.С. Управління співробітництвом ОВС України з правоохоронними органами країн СНД: організаційно-правові засади: Дис. ... докт. юрид. наук: 12.00.07. – Х., 2006.

9. Лешукова І.В. Процесуальні особливості міжнародного співробітництва органів внутрішніх справ України при розслідуванні злочинів: Дис. ... докт. юрид. наук: 12.00.09. – Х., 2004.

10. Сизоненко А.С. Використання доказів, отриманих на території інших країн, в кримінальному процесі України: Дис. ... канд. юрид. наук: 12.00.09. – К., 2004.

11. Agreement on Cooperation between the Ministry of Internal Affairs of Ukraine and Ministry Criminal Procedure Law and Criminology 287 Interior of the Republic of Belarus from 06.03.1992 [Electronic document]. – Access mode: <http://www.mvd.gov.ua/mvs/control/main/uk/publish/article/211502>.

12. Agreement on Cooperation between the Ministry of Internal Affairs of Ukraine and the Ministry in- Internal Affairs of Latvia from 30.05.1992, the [electronic document]. – Access mode: <http://www.mvd.gov.ua/mvs/control/main/uk/publish/article/211632>.

13. Agreement on Cooperation between the Ministry of Internal Affairs of Ukraine and Ministry Interior of the Republic of Poland in crime from 12.03.1992 [Electronic document]. – Access: <http://www.mvd.gov.ua/mvs/control/main/uk/publish/article/211518>.

14. Agreement on Cooperation between the Ministry of Internal Affairs of Ukraine and Ministry Interior of the Czech Republic on September 6, 1993 [Electronic document]. – Access mode: <http://www.mvd.gov.ua/mvs/control/main/uk/publish/article/212116>.

15. Agreement on Cooperation between the Ministry of Internal Affairs of Ukraine and the Ministry hrogovernmental safety of China from 09.06.1994 [Electronic document]. – Access mode: http://zakon1.rada.gov.ua/laws/show/156_002/conv.

16. Joint statement on cooperation between the police authorities of the Ministry of Interior Ukraine's and the police state of the interior of Bavaria from 24.04.1992 [Electronic document]. – Access: <http://www.mvd.gov.ua/mvs/control/main/uk/publish/article/211530>.

17. Agreement on Cooperation between the Ministry of Internal Affairs of Ukraine and the Federal ministry Internal Affairs of the Republic of Austria in the fight against drug trafficking and organized Vano crime from 09.08.1992 [Electronic document]. – Access mode: http://zakon1.rada.gov.ua/cgi-bin/laws/main.cgi?nreg=040_004.

18. The European Convention on Mutual Assistance in Criminal Matters Strasbourg, 20 April 1959 [Electronic document]. – Access: http://zakon1.rada.gov.ua/cgi-bin/laws/main.cgi?nreg=995_036.

19. United Nations Convention against Transnational Organized Crime: adopted by General Assembly resolution 55/25 of 15 November 2000 [Electronic document]. – Access: http://zakon.rada.gov.ua/cgi-bin/laws/main.cgi?nreg=995_789.

20. Convention on Legal Assistance and Legal Relations in Civil, Family and Criminal Cases: Minsk, 22.01.1994 [Electronic document]. – Access: http://zakon.rada.gov.ua/cgi-bin/laws/main.cgi?nreg=997_009.

21. Second Additional Protocol to the European Convention on Mutual Assistance in Criminal Matters Strasbourg, 08.11.2001 [Electronic document]. – Access mode: http://zakon2.rada.gov.ua/laws/show/994_518.

22. Про інформацію: Закон України від 2 жовтня 1992 року № 2657-XII // ВВР. – 1992. – № 48. – Ст. 650.

23. Про міжнародні договори України: Закон України від 29 червня 2004 року № 1906-IV // ВВР України. – 2004. – № 50. – Ст. 540

REFERENCES

1. Kryminalnyi protsesualnyi kodeks Ukrainy : Zakon Ukrainy № 1019-VIII vid 18.02.2016, VVR, 2016, № 11, st. 127 // Vidomosti Verkhovnoi Rady Ukrainy. – 2013. – № 9–10, 11–12, 13. – St. 88.

2. Pro derzhavnu taiemnytsiu : Zakon Ukrainy vid 21 sichnia 1994 r. № 3855-XII [Elektronnyi resurs]. – Rezhym dostupu: <http://zakon.rada.gov.ua/laws/show/3855-12>. – Redaktsiia vid 19.04.2014.

3. Zvid vidomostei, shcho stanovliat derzhavnu taiemnytsiu : zatv. nakazom Sluzhby bezpeky Ukrainy vid 12 serpnia 2005 r. № 440 [Elektronnyi resurs]. – Rezhym dostupu: <http://zakon.rada.gov.ua/laws/show/z0902-05>. – Redaktsiia vid 08.04.2014.

4. Instruktsiia pro orhanizatsiiu provedennia nehlasnykh slidchykh (rozshukovykh) dii ta vykorystannia yikh rezultativ u kryminalnomu provadzhenni : zatv. nakazom Heneralnoi prokuratury Ukrainy, MVS Ukrainy, Sluzhby bezpeky Ukrainy, Administratsii Derzh. prykordon. sluzhby Ukrainy, M-va finansiv Ukrainy, M-va yustyttsii Ukrainy vid 16 lystopada 2012 r. № 114/1042/516/1199/936/1687/5 [Elektronnyi resurs]. – Rezhym dostupu: <http://zakon.rada.gov.ua/laws/show/v0114900-12>.

5. *Kovalchuk S.O.* Protseptualnyi poriadok vidkryttia materialiv kryminalnogo provadzhennia / S.O. Kovalchuk // Yurydychni chasopys Natsionalnoi akademii vnutrishnikh sprav. – 2013. – № 2. – S. 190–195.

6. *Alenin Iu.P.* Osoblyvosti vidkryttia materialiv inshii storoni za novym KPK Ukrainy / Iu.P. Alenin // Aktualni problemy kryminalnogo prava, protsesu ta kryminalistyky : materialy IV Mizhnar. nauk.-prakt. konf., prysviach. 95-richchii z dnia narodzhennia prof. M. V. Saltevs'koho (Odesa, 2 lystop. 2012 r.). – Odesa : Feniks, 2012. – S. 237–240.

7. Informatsiine zakonodavstvo: Zbirnyk zakonodavchykh aktiv: U 6 t. / Za zah. red. Iu.S. Shemshuchenka, I.S. Chyzha. – K., 2005.

8. *Huslavskiy V.S.* Upravlinnia spivrobotnytstvom OVS Ukrainy z pravookhoronnymy orhanamy krain SND: orhanizatsiino-pravovi zasady: Dys. ... dokt. yuryd. nauk: 12.00.07. – Kh., 2006.

9. *Lieshukova I.V.* Protseptualni osoblyvosti mizhnarodnogo spivrobotnytstva orhaniv vnutrishnikh sprav Ukrainy pry rozsliduvanni zlochyniv: Dys. ... dokt. yuryd. nauk: 12.00.09. – Kh., 2004.

10. *Syzonenko A.S.* Vykorystannia dokaziv, otrymanykh na terytorii inshykh krain, v kryminalnomu protsesi Ukrainy: Dys. ... kand. yuryd. nauk: 12.00.09. – K., 2004.

11. Agreement on Cooperation between the Ministry of Internal Affairs of Ukraine and Ministry Criminal Procedure Law and Criminology 287 Interior of the Republic of Belarus from 06.03.1992 g. [electronic document]. - Access mode: <http://www.mvd.gov.ua/mvs/control/main/uk/publish/article/211502>.

12. Agreement on Cooperation between the Ministry of Internal Affairs of Ukraine and the Ministry in- Internal Affairs of Latvia from 30.05.1992, the [electronic document]. - Access mode: <http://www.mvd.gov.ua/mvs/control/main/uk/publish/article/211632>.

13. Agreement on Cooperation between the Ministry of Internal Affairs of Ukraine and Ministry Interior of the Republic of Poland in crime from 12.03.1992, the [electronic document]. - Access: <http://www.mvd.gov.ua/mvs/control/main/uk/publish/article/211518>.

14. Agreement on Cooperation between the Ministry of Internal Affairs of Ukraine and Ministry Interior of the Czech Republic on September 6, 1993 [electronic document]. - Access mode: <http://www.mvd.gov.ua/mvs/control/main/uk/publish/article/212116>.

15. Agreement on Cooperation between the Ministry of Internal Affairs of Ukraine and the Ministry hrogovernmental safety of China from 09.06.1994, the [electronic document]. - mode Access: http://zakon1.rada.gov.ua/laws/show/156_002/conv.

16. Joint statement on cooperation between the police authorities of the Ministry of Interior Ukraine's and the police state of the interior of Bavaria from 24.04.1992 year. [Electronic document]. - Access: <http://www.mvd.gov.ua/mvs/control/main/uk/publish/article/211530>.

17. Agreement on Cooperation between the Ministry of Internal Affairs of Ukraine and the Federal ministry Internal Affairs of the Republic of Austria in the fight against drug trafficking and organized Vano crime from 09.08.1992 year. [Electronic document]. - Access mode: http://zakon1.rada.gov.ua/cgi-bin/laws/main.cgi?nreg=040_004.

18. The European Convention on Mutual Assistance in Criminal Matters Strasbourg, 20 April 1959 [electronic document]. - Access: http://zakon.rada.gov.ua/cgi-bin/laws/main.cgi?nreg=995_036.

19. United Nations Convention against Transnational Organized Crime: adopted by General Assembly resolution 55/25 of 15 November 2000. [Electronic document]. - Access: http://zakon.rada.gov.ua/cgi-bin/laws/main.cgi?nreg=995_789.

20. Convention on Legal Assistance and Legal Relations in Civil, Family and Criminalcases: Minsk, 22.01.1994 year. [Electronic document]. - Access: http://zakon.rada.gov.ua/cgi-bin/laws/main.cgi?nreg=997_009.

21. Second Additional Protocol to the European Convention on Mutual Assistance in Criminal Matters Strasbourg, 08.11.2001 year. [Electronic document]. - Access mode: http://zakon2.rada.gov.ua/laws/show/994_518.

22. Pro informatsiiu: Zakon Ukrainy vid 2 zhovtnia 1992 r. № 2657-XII // VVR. - 1992. - № 48. - St. 650.

23. Pro mizhnarodni dohovory Ukrainy: Zakon Ukrainy vid 29 chervnia 2004 r. № 1906-IV // VVR Ukrainy. - 2004. - № 50. - St. 540.

Карпенко М.І., Горишняк Д.Ю. Особливості здійснення кримінального судочинства, що містить відомості, які належать до державної таємниці

У статті проаналізовано чинне кримінальне процесуальне законодавство України, яке регулює окремі особливості здійснення кримінального судочинства, що

містить матеріали, які становлять державну таємницю. Розглянуто особливості допуску та доступу до матеріалів, які містять державну таємницю.

Ключові слова: кримінальне судочинство, державна таємниця, допуск до державної таємниці, доступ до державної таємниці.

Карпенко Н.И., Горишняк Д.Ю. Особенности осуществления уголовного судопроизводства, содержащего сведения, которые относятся к государственной тайне

В статье проанализировано действующее уголовное процессуальное законодательство Украины, регулирующее отдельные особенности осуществления уголовного судопроизводства, содержащего материалы, составляющие государственную тайну. Рассмотрены особенности допуска и доступа к материалам, которые содержат государственную тайну.

Ключевые слова: уголовное судопроизводство, государственная тайна, допуск к государственной тайне, доступ к государственной тайне.

Karpenko M., Goryshniak D. Features of the implementation of criminal proceedings which contain the information that relates to the state secret

In the article was analyzed acting criminal procedural legislation of Ukraine that regulates the individual characteristics of the criminal proceedings which contain the materials of the state secret. The features of the admission and access to materials that contain state secret were studied.

Keywords: Criminal proceedings; State secret; Access to state secret.

Стаття надійшла до редакції 18.04.2016.